בס"ד

יום א', י"ט באדר תשנ"ט (ך במרץ)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי
אבא קובנר, 1978

שבוע טוב !

היום הולו יום בקיבוצו של הרב יוסף ח"מ צוננפלד (1899-1932) שהיה מאבות הרבנים בארץ בסוף המאה הקודמת ובראשית מאה זו. צוננפלד בסובייטיה, הרב צוננפלד עלה ארצה בשנת 1873 (בגיל 24) והתיישב בירושלים. היה מנהלנו של הרב יהושע ליב דיסקין ובנו ובעל שמחם ראבוש בדבור התרבי האשכנזי בירושלים. בשנת 1920 הוכתר הרב צוננפלד כרבה הראשי של העדה החרדית בירושלים, באותם הימים שהרב אברהם יצחק הכהן קוק הגשמה לרב הראשי של ירושלים נתמנה של המנדט הבריטי. נוצץ הרב קוק באהבתו הכנה והנלהבת לתלמידים הצעירים המפריחים בלשת אלפים אלו שמשתו בארץ - בתים ושאינם בתי"ם כאחד. ואילו אמונתו של הרב צוננפלד כלפי אותם התלמידים היתה מסוייגת וביקורתית מאד.

בשם נכדו אחד מקורבי הרב צוננפלד רבותו של הרב קוק. אהב שיח בעניני דיומא, הסיר האורח: שאלתי הברכה נאה מפי מורנו הרב צוננפלד: כל המקרא אנו מוצאים שני בשמים בשבח את המילה נתן" (= אמנו): בפרשת "מטות" (בסוף ספר במדבר), נאמר: "נתן נקבור תלמידים לפני ה' ארץ כנען ..." (לב, 32), ובמשלי אומר: נתן בשלגי ומרין ..." - מכאן, אפשר ללמוד רמז לתלמידים ה"תושב"ם", בני ארץ ישראל, שהם בבחינת פושטים וממרים את פי ה'.

הרב קוק התייחד לשמע דברי האורח והרחיב בגימה של רושע: לך ואמור לדוד' רבי יוסף ח"מ (צוננפלד), שיש במקרא פסוק שלישי המכריע את הכף לטובה: בספר שופטים (פרק מב, יא) נאמר (במפגש ראשון בין יפתח לאחיו כאשר בא לתבוע לקבורת אביהם): "כולנו בני איש אחד נתנו". אמור מעתה - כל ישראל הם בני אברהם, יצחק ויעקב, ומאחר והם בחזקת אהבות ואחיות. לכן, אין לקבור שכחות מצוות "שוב ישראל תמן את התלמידים ובונים את ארצנו, תרף הסובלנות שבפורים ישתים הם נתרחקו לעת עתה ממקור מחצבתנו ...

יום נעים !